

**[Wilhelm.]**

er stillet dem i udsigt, og at de derfor endelig skal sørge for at holde den mobilisering mod huslejeforhøjelserne oppe, som var godt i gang, for det har de al mulig grund til.

Dette viser bare, at hr. Kaj Poulsen ikke aner, hvad det er for et forlig, socialdemokratiet har indgået. På den baggrund skal jeg opfordre ham til at læse § 1, nr. 11, den foreslåede § 4 a, og læse, hvad der står i bemærkningerne, side 4, spalte 2. Så vil han opdage, at han i virkeligheden bør stemme imod dette forlig.

(Kort bemærkning).

**Kaj Hansen (DKP):**

Hvad angår det sidste, hr. Wilhelm var inde på, må jeg sige til hr. Kaj Poulsen, at det er jo nok dumt at benægte fakta, eftersom det både står i lovteksten og i bemærkningerne.

Jeg synes i øvrigt, hr. Kaj Poulsen skulle holde sig for god til at manipulere med tallene. 7.000 må være mindre end 8.000. Hr. Kaj Poulsen kom herind i januar måned 1975. Han havde lejlighed til at overvære hele debatten omkring boligforliget i 1974 og lovforslagenes gennemførelse i 1975. Jeg spurgte masser af gange: er de 40.000 nu sikret? Ja, sagde man. Er de 8.000 nu sikret? Ja, sagde man. Det var ikke alene socialdemokratiet, der sagde det, det var også de andre forligsparter. Så skal man ikke komme her og påstå, at nu sætter man det op. Nej, det er sat ned, og det viser alene den besparelse, som staten kan opnå.

(Kort bemærkning).

**Kaj Poulsen (S):**

Nu synes jeg, hr. Kaj Hansen skulle læse talene, som de står i bemærkningerne til lovforslaget. I 1976-77 er der bygget 5.900 almenlystige boliger. Det er under de 8.000, som hr. Kaj Hansen står her og taler om. Det er under de 7.000, som der står i lovforslaget vi skal forsøge at nå op til. I bemærkningerne til lovforslaget står der, at i 1977-78 kommer vi op på 5.500 boliger, altså en nedsættelse på 1.500 boliger i forhold til det tal, der er stillet forslag om. Det er dog konkret, som det står i loven. At man så slynger om sig med nogle fiktive tal, som hr. Kaj Hansen gør, det er ikke min sag, det må hr. Kaj Hansen selv om.

Må jeg sige til hr. Wilhelm, at da vi i 1974 forhandlede dette boligforlig, kom Boligselskabernes Landsbyggefond og fortalte os, at hvis

vi ikke fik en ny finansieringsordning, kunne der kun bygges 4.000 almenlystige boliger i dette land. Vi fik en ny finansieringsordning, som nu gør, at vi kan nå op på 7.000 boliger i det almenlystige byggeri.

Må jeg sige til hr. Wilhelm, at det er ikke i 1978, vi skal have et nyt boligforlig, det er pr. 1. april 1979, altså sammenfaldende med den dato, der står i dette lovforslag. Så er det forkert at forskrække beboerne i de almenlystige selskaber med de udtalelser, hr. Wilhelm er kommet med her.

(Kort bemærkning).

**Wilhelm (VS):**

Jeg må takke den socialdemokratiske ordfører for hans erklæring om, at tallene fra boligforliget i 1974, når det gælder disse ting, er fiktive tal, som vi slynger om os med. Fiktive tal omkring 8.000 almenlystige boliger, fiktive tal omkring 40.000 boliger! Det var derimod ikke fiktive tal, da lejerne skulle have lejestigning. Jo, de er fiktive på den måde, at man sagde 8-10 pct. og det blev 45 pct.

Må jeg sige om dette med at forskrække: hr. Kaj Poulsen – jeg hørte meget efter – havde ikke noget som helst at sige til, at der faktisk står både i lovteksten og i bemærkningerne og i forligsteksten, at fra den 1. april 1979 nedtrappes rentesikringen til det oprindeligt forudsatte niveau. Det mener jeg lejerne skal have at vide. Det har I holdt skjult hidtil, og nu prøver man at bestride det. Det kan godt være, hr. Kaj Poulsen mener, at det skal man prøve at sno sig ud af, men vi ved af erfaring, at når socialdemokratiet har rakt de sorte den lillefinger, så er socialdemokratiet i hvert fald ikke stærkt nok til, uden at der bliver røre ude omkring, at trække den lillefinger til sig igen. Det her kommer til at koste dyrt: at det står i loven, at det står i forligsteksten.

(Kort bemærkning).

**Kaj Poulsen (S):**

Det bortforklarer dog ikke, at der skal et nyt boligforlig til med en ny rentesikringsaftrapning pr. 1. april 1979, og så må jeg sige, at ordgymnastik i den grad, som vi har været vidne til fra hr. Wilhelm – når fakta benægtes på den måde, som det gør – er der jo nok ikke meget at stille op med.

Hermed sluttede forhandlingen.